ПРИВІТ СВІТОВОМУ КОНҐРЕСОВІ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ!

І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

"Svoboda", 81-83 Grand St.
Редакція і Адміністрація:
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку:
BArclay 7-4125
УНСоюзу: BArclay 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 209. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 14-го ЛИСТОПАДА 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, NOVEMBER 14, 1967 No. 209. VOL. LXXIV

ПЕРШИЙ СВІТОВИЙ КОНҐРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ ПОЧАВСЯ ТОРЖЕСТВЕННИМИ БОГОСЛУЖЕННЯМИ В УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКВАХ ТА НАРАДАМИ ВИХОВНОЇ СЕСІЇ І СТУДЕНТСТВА; ДО НЮ ЙОРКУ ПРИБУВАЮТЬ ЧИСЛЕННІ ДЕЛЕҐАЦІЇ; ЗАПОВІДАЄТЬСЯ НАЙБІЛЬШ ВЕЛИЧАВО І БАГАТОЛЮДНО МАНІФЕСТАЦІЯ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ В МЕДІСОН СКВЕР ҐАРДЕН В СУБОТУ 18-ГО ЛИСТОПАДА; ЗБІРКА ФОНДІВ НА СКВУ ПЕРЕСТУПИЛА 42,000 ДОЛЯРІВ.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Понеділок, 13-го листопада, 1967

В АМЕРИЦІ

СОРВЕЄР 6 11-го ЛИСТОПАДА ВИСУНУВ прилад, яким має досліджувати склад ґрунту на Місяці. Науковці ствердили з Землі, що цей інструмент „працює" дуже добре. 650-фунтовий триніжний космічний корабель прислав до суботи 11-го листопада 2,900 світлин поверхні Місяця. Він осів на Місяці в районі Центральної Затоки в четвер 9-го листопада. Інструмент для дослідів ґрунту на Місяці аналізує елементи поверхні тієї планети, міряючи їхню радіоактивність. Джетова лябораторія в Пасадені в Каліфорнії пробує „оживити" Сорвеєр 5, який замовк під час 14-денної ночі на Місяці. Покищо це не вдалося. Він віддалений від Сорвеєра 6 на 400 миль.

БИЗНЕСОВЕ ВИДАВНИЦТВО МКҐРО-ҐІЛЛ передбачає, що американська промисловість в 1968-му році видасть на будову нових фабрик і фабричного влаштування 62 більйони дол., це значить на 5 відсотків більше, як цього року. В дійсності це не буде збільшення, бо промислові корпорації мусітимуть більше платити за працю робітникам та за різні матеріяли, потрібні на будову та модернізації фабрик. Також дорадча компанія в справах економіки Лайонел Еді енд компані передбачає 6-відсоткове збільшення видатків на розбудову фабрик в 1968-му році.

НЮЙОРКСЬКИЙ ПОСАДНИК ЛІНДСЕЙ заявив на телевізії, що це „було б добре для Республіканської партії і цілої країни," коли б губернатор Нелсон А. Рокефеллер погодився кандидувати на президента в 1968-му році. Ліндсей сказав, що „Рокефеллер був видатним губернатором нюйоркського стейту, він був направду великим губернатором". Ліндсей знає, що Рокефеллер не хоче кандидувати, але на вимогу нюйоркського посадника він може змінити своє рішення і погодитися бути кандидатом. Треба знати, що давніше Ліндсей виступав проти Рокефеллера і не підтримував його кандидатури в попередніх виборах.

У СВІТІ

КОМІСІЯ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ ДЛЯ ВІРЧИХ ТЕРИТОРІЙ НАТАВРУВАЛА В МИНУЛУ П'ЯТНИЦЮ 10 ЛИСТОПАДА Ц. Р. ПОРТУГАЛІЮ 115 голосами при 7-ох, що стримались; між тими останніми були й ЗДА. Комісія прийняла резолюцію з закликом до держав Атлантійського Союзу (НАТО), членом якого є Португалія не давати їй зброї та ніякої фінансової й тіхнічної допомоги. Цю резолюцію напевне затвердить і Генеральна Асамблея. Більшість членських держав ОН таврують Португалію за її володіння в Анголі й Мозамбіку в Африці.

ЗАХІДНЬО - НІМЕЦЬКИЙ МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ВІЛЛІ БРАНДТ СПРИЯЄ ЛЕҐАЛІЗАЦІЇ компартії в Західній Німеччині. Вона там заборонена і діє нелеґально. Брандт, який є лідером Соціял - демократичної партії, гадає, що комуністи втратять багатьох своїх симпатиків, а не зискають нових, якщо будуть примушені одверто займати становище до всіх актуальних справ, зокрема питання з'єднання Німеччини.

У НАЙБЛИЖЧИЙ ВІВТОРОК 14 ЛИСТОПАДА ВІДБУДУТЬСЯ У ФІЛІППІНАХ ВИБОРИ 8-ох сенаторів, 32-ох провінційних губернаторів і 14.000 нижчих урядовців. Філіппінський президент Фердинанд Маркос активно аґітував у користь кандидатів з його Націоналістичної партії — проти опозиційної партії Ліберальної. Загально вважають, що Націоналістична партія переможе і що та перемога скріпить шанси Маркоса, що його вдруге виберуть у президентських виборах у 1969 році.

СИРІЙСЬКИЙ УРЯД ПРОГОЛОСИВ ЗАЯВУ, в якій він застерігається проти виступів йорданського короля Гуссейна. Гуссейн, сказано там, виступав тільки в імені Йорданії, а не цілого арабського світу, тим паче — не в імені Сирії. Сирія займає найбільш радикальне, вороже супроти Ізраїлю становище. Король Гуссейн прийняв примирливий тон супроти Ізраїлю в своїх виступах в Америці в минулому тижні, допускаючи компроміс. Справа війни-миру на Середньому Сході все ще є предметом нарад Ради Безпеки Об'єднаних Націй, але існують слабі шанси будь-якої конструктивної резолюції з уваги на взаємосуперечні становища Ізраїлю і арабів.

ЗГОЛОШУЙТЕ ПРИЇЗД НА МАНІФЕСТАЦІЮ!

Канцелярія УККА прохає:

(1) Усі ті громади, що плянують зорганізований приїзд на Маніфестацію за Волю України, що відбудеться в Медісон Сквер Ґарден в Ню Йорку в суботу, 18-го листопада, повинні *найпізніше* в четвер, 16-го *зголосити* до канцелярії УККА кількість автобусів чи автомобілів, що ними вони приїдуть. Це необхідно знати, щоб могти забезпечити для них місце постою.

(2) Прохається усі Громади, щоб до четверга, 16-го листопада, розрахувалися із перебраних до поширення жетонів СКВУ, що будуть рівночасно уповноважувати до участи в Маніфестації за Волю України.

(3) Усі Громади, які перевели збірку на Фонд СКВУ, але ще не вислали грошей, щоб найпізніше до четверга, 16-го листопада, повідомили канцелярію УККА про суму зібраних грошей, щоб могти на початку пленарної сесії подати загальну суму зібраних фондів на СКВУ.

Телефон канцелярії УККА: *(212) WA 4-5617.*

Прибувають нові делеґати, Українські Церкви жертвують на СКВУ

Ню Йорк. — З головної канцелярії УККА повідомляють, що до Ню Йорку для участи в першому Світовому Конґресі Вільних Українців уже прибула делеґація з Арґентини в складі 20 осіб, з Англії — 12 осіб, з Німеччини — 15 осіб, з Венесуелі — 7 осіб; прибули делеґати з Франції і з Чіле та надійшло додаткове зголошення з Швайцарії. У вівторок, сьогодні, до Ню Йорку мають прибути Пані Ольга Коновалець і Пані Софія Мельник з Европи, які були окремо запрошені на СКВУ, як і Пані Ярослава Бандера. Вже в п'ятницю й суботу з Канади прибували численні делеґати і делеґатки, між ними о. д-р Василь Кушнір, голова Комітету Українців Канади. Мґр. Іван Базарко повідомив також, що Консисторія Української Православної Церкви, в Бавнд Бруку, передала на потреби СКВУ суму в 250 дол., а Єпископ Стемфордський, Кир Йосиф передав на СКВУ пожертву в сумі 300 дол.

Президент пропонує Північному В'єтнамові зустріч на „невтральному кораблі"

Вашинґтон. — Президент Джансон полетів в минулу суботу до західніх стейтів, де перевів контролю кількох великих американських вишкільних таборів і баз та виголосив промову на чердаку найбільшого у світі воєнного корабля — літаконосця „Ентерпрайз". Президент промовляв посеред стаціонованих на тому літаконосці джетових бомбовиків. В його найближчому оточенні були секретар оборони Роберт МекНамара, шеф морських операцій адмірал Томан Мурер і командант Першої Фльоти віце - адмірал Р. Ф. Редер. Президент заявив, що він готов стрінутися з в'єтнамськими комуністами на будь - котрому „невтральному кораблі й на невтральному морі", якщо тільки така зустріч доведе до миру. Президент ствердив, що треба тільки одного слова, щоб „похоронити нашу сварню під хвилями морів".

Антикомуністичне віче в Ню Йорку

Ню Йорк. — 12-го листопада тут, у Великій Залі Народного Дому заходами Організацій Українського Визвольного Фронту проведено віче, на якому з доповіддю виступив голова ЦК АБН Ярослав Стецько. В Почесну Президію віча входили: голова КУК о. д-р В. Кушнір, голова Проводу ЗЧ ОУН проф. С. Ленкавський, голова ЦК АБН Я. Стецько, проф. М. Шеґедин з Австралії і мґр П. Цимбалістий з Великобританії. В Діловій Президії були: мґр І. Винник, пор. Л. Футала і В. Левенець — секретар.

Доповідь п. Я. Стецька п. н. „Наше місце в світі", в якій прелеґент провів докладну аналізу становища України під московською окупацією і участь еміґрації у визвольній боротьбі українського народу, передусім його молоді, присутні вислухали з глибокою увагою. Інформаційні доповіді виголосили делеґати на Світовий Конґрес Вільних Українців проф. М. Шеґедин — про українську громаду, її діяльність і успіхи в Австралії та Новій Зеляндії, зокрема про працю АБН, і мґр П. Цимбалістий — про українську громаду в Англії, зокрема про Союз Українців Британії, СУМ, військово-комбатантські організації та екон.-госп. підприємства.

На закінченні віча з коротким словом про Світовий Конґрес Вільних Українців виступив о. д-р В. Кушнір, висловивши надію, що цей Конґрес спричиниться до пожвавлення діяльности українців у діяспорі в усіх ділянках їх життя і допоможе українському народові в його боротьбі на рідних землях.

Голова ділової президії мґр І. Винник, після короткої інформації про СКВУ, повідомив присутніх, що на четвер і п'ятницю, 16 і 17 листопада, заплянозано масове пікетування совєтської місії в ОН.

Віче закінчилось спонтанним відспіванням українського гимну і „Не пора". Присутніх понад 750 осіб.

Українці католики Шикаґо мають нову парафію зі старим календарем

Шикаґо, Ілл. — З Єпископської Канцелярії інформують, що з днем 1-го листопада ц. р. встановлено тут нову українську католицьку парафію, яка обходитиме всі свята за старим, юліянським календарем. Як відомо, впродовж останніх років у цьому місті було в календарних справах багато суперечностей. Про відкриття нової парафії оповіщено в офіційному повідомленні Преосв. Ярослава Ґабра, в якому сказано:

„Беручи до уваги потреби українців католиків міста Шикаґо, ми порішили відкрити нову парохію під покровом св. Юрія Переможця, яка буде придержуватись в літурґічному житті юліянського календаря, тобто, буде святкувати за старим стилем.

Парохом нової парохії ми назначуємо Впр. о. Володимира Возняка, та доручаємо йому приготовити церкву до відправ і обняти вірних духовною опікою.

Тимчасова церква для парохії св. Юрія є при 948 Норт Роквел вул., а приходство при 2558 Вест Валтон вул. За всіми інформаціями в парохіяльних справах тієї парохії треба звертатися до Впр. о. Пароха на вищезгадану адресу.

Ми просимо Всевишнього, щоб щедро благословив цю нашу парохію та поміг її пароховi, та всім її членам якнайкраще працювати на славу Божу, для освячення безсмертних душ і для добра нашого українського народу."

ПРОГРАМА СКВУ У ВІВТОРОК І СЕРЕДУ

ВІВТОРОК, 14-го ЛИСТОПАДА:

Год. 9:30 рано: Світовий Конґрес Української Вільної Науки в приміщеннях Українського Інституту Америки при 2 East 79th Street.

Год. 2:00 по пол до 8:00 вечора: Реєстрація делеґатів на СКВУ в Українському Інституті Америки при 2 East 79th Street.

Год. 8:00 вечора: Конференція Українських Бібліотекарів Америки й Канади.

СЕРЕДА, 15-го ЛИСТОПАДА:

Год. 9:30 рано: Продовження Світового Конґресу Української Вільної Нуки в Українському Інституті Америки, 2 East 79th Street.

Год. 9:30 рано: Світова Сесія Українського Жіноцтва в готелі Statler Hilton при 33-ій вул. і 7-ій евню, о год. 7:00 вечора — бенкет ССУЖ з програмою, в тому ж готелі.

Год. 9:00 рано: Студійна Конференція ОДВУ та Братніх Організацій з інших країн, в залі церкви св. Володимира про 160 Вест 82-ій вул.

Год. 1:00 по пол.: Світова Конференція Членів Організацій Українського Визвольного Фронту в Домі Українського Визвольного Фронту при 315 Іст 10-ій вул.

Год. 6:00 вечора: Світова Конференція Українських Журналістів в Українському Інституті Америки при 2 Іст 79-ій вул.

Год. 7:00 вечора: Конференція Українського Вояцтва в Літературно-Мистецькому Клюбі при 149 — 2-ій евню.

Год. 2:00 по пол. до 8:00 вечора: Реєстрація делеґатів на СКВУ в Українському Інституті Америки при 2 Іст 79-ій вул.

В РЯМКАХ СКВУ ВІДБУЛАСЯ СВІТОВА ВИХОВНО-ОСВІТНЯ СЕСІЯ

Ню Йорк. (ЛП). — Торжественними Богослуженнями в українських церквах в неділю, 12 листопада 1967, почався формально перший в історії Світовий Конґрес Вільних Українців, пленарні сесії якого почнуться в четвер, 16-го листопада. Але вже напередодні формального початку СКВУ започаткували свої ділові наради дві основні для нашого життя установи: Світова Виховно-Освітня Сесія та Світовий Конґрес Українського Вільного Студенства, котрі продовжувалися і в неділю, 12 листопада.

Світова Виховно - Освітня Сесія (СВОС) відбулась у просторих і модерних залях та кімнатах української католицької середньої школи св. Юра. Близько 300 делеґатів і гостей зібрались тут вранці і після реєстрації (з вплатою 5 дол. від делеґата і 3 дол. від гостя та окремо 5 дол. на спільну товариську вечерю) о год. 10 ранку вже розпочав працю перший пленум СВОС. Відкрив його голова Шкільної Ради УККА проф. д-р Едвард Жарський, привітавши великий збір педагогів і фахівців з ділянки виховання дитини і рідного шкільництва — з багатьох країн Европи, Південної Америки, Австралії,

(Закінчення на стор. 4-ій)

В рямках СКВУ відбувся Світовий Конґрес Українського Вільного Студентства

Ню Йорк, Н. Й. — Відновленням діяльности та вибором нових провідних органів Центрального Союзу Українського Студенства (ЦЕСУС) українська студіююча молодь закінчила свій дводенний Світовий Конґрес Українського Вільного Студенства, який відбувся в рамцях Світового Конґресу Вільних Українців 10, 11 і 12 листопада, 1967 в приміщеннях Українського Інституту Америки.

В Конґресі, який закінчився в неділю офіційним проголошенням заклику до українського студенства в Україні та меморіялом СКВУС до культурного світу, взяло участь 90 умандатованих делеґатів, які репрезентували студентство ЗДА, Канади, Европи, Австралії та Південної Америки.

Нова Управа ЦЕСУС-у

Гол. — Богдан Футей, секр. — Богдан Бігун, скарб. — П. Кінлай, Андрій Чорнодольський — реф. міжнародних зв'язків, Оленка Гікава-Сацюк — реф. преси та Інформ.

Контрольна Комісія — Ігор Бардин, гол. — Лариса Янів, Люба Ковалишин — члени. Товариський Суд — І. Іванчик, голова, К. Семанишин, В. Ванчицький В. Луцар члени.

Крім цього — до Управи, вибраної на чотири роки до часу скликання наступного конґресу, входять, як віцепрезиденти, кожночасні го-

(Закінчення на стор. 3-ій)

ІСТОРИЧНИЙ КОНҐРЕС ПОЧАВСЯ

Ню Йорк. — Здійснюються давні мрії і бажання українських патріотів — перший в історії Світовий Конґрес Вільних Українців почався формально в неділю, 12-го листопада 1967 року, хоч пленарні його сесії почнуться в четвер, 16-го листопада. Конґрес, що триватиме цілий тиждень, почався з Богом, торжественними Богослуженнями в українських церквах католицького, православного і протестантського віровизнання в Ню Йорку та в багатьох інших місцевостях українського поселення. Церкви в Ню Йорку були переповнені вірними, між якими вже були делеґати на СКВУ не тільки з американських країн, але й інших континентів. Між усіми зустрічними помітний незвичайний підйом, усі однодушно передбачають, що СКВУ перейде всі сподівання своєю чисельністю і своєю достойністю та своїми рішеннями. Це віддзеркалюють і впливи пожертв на цілі СКВУ, які в суботу, 11-го листопада, переступили загальну суму 42,000 долярів. Крім ділових пленарних сесій СКВУ, найбільше зацікавлення викликає заплянована на суботу, 18-го листопада, велика Маніфестація за Волю України, що має відбутися в Медісон Сквер Ґардені з участю багатьох тисяч українців.

Соборна Св. Літургія в церкві св. Юра

Ню Йорк. — На започаткування Світового Конґресу Вільних Українців в неділю 12-го листопада о год. 12-ій вполудне Впреосв. Кир Амврозій Сенишин, Митрополит Українців Католиків у ЗДА, і Преосв. Кир Йосиф Шмондюк, Єпископ Стемфорду, в сослуженні Духовенства відправили Соборну Св. Літургію в наміренні Українського Народу і СКВУ. Сослужили у відправі Св. Літургії о. Орест Засійбіда, ЧСВВ, з Ню Йорку, о. декан Мирослав Харина з Філядельфії, о. монс. Клемент Прийма з Бруклина і о. Володимир Ханейко з Бразилії; диякували о. Константин Височанський, ЧСВВ з Ню Йорку та о. Василь Лостин із Філядельфії. Майстрами церемонії були о. генеральний вікарій Еміль Манастирський із Стемфорду і о. Христофор Войтина, ЧСВВ з Ню Йорку. Після св. Євангелії виголо-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Соборна Архиєрейська Служба Божа в храмі св. Володимира

Ню Йорк. — В наміренні українського народу та успішної праці СКВУ, у неділю 12-го листопада, в православному катедральному храмі св. Володимира при 160 Захід 82 вулиця, Архиєпископ Української Православної Церкви Мстислав в сослуженні єпископа УП Церкви Олександра та численного духовенства відправив Соборну Архиєрейську Службу Божу. Службу Божу мав правити Митрополит УПЦ в ЗДА Блаженніший Іоан але перешкодила йому в цьому хвилева недуга. Великий катедральний храм був заповнений вірними, в тому й делеґатами з Арґентини, з Европи та гостями на СКВУ; багато людей на грудях мали жетони СКВУ. На цьому урочистому Богослуженні були присутні, між іншими вірними, президент УНРеспубліки в екзилі Микола Лівицький, його заступник проф. Микола Степаненко, голова Виконного Органу УНРади Атанас Фі-

(Закінч. на стор. 3-ій)

Українське Євангельське Богослуження

Ню Йорк. — У пресвитерській церкві „Черч оф Ковенант", на розі 42-ої вул. і 2-ої Еве., відбулася тут в неділю 12-го листопада Богослужба, присвячена 50-річчю Української Національної Революції та Світовому Конґресові Вільних Українців. Першу коротку проповідь - привітання виголосив парох Української Пресвитерської Церкви пастор В. Кустодович, який проводив зібранням. Читали Євангеліє та виголошували короткі проповіді пастори з ЗДА й прибулі сюди з інших країн — д-р В. Лобай, голова Євангельського Об'єднання І. Яцентий, Петро Кіндрат з Торонта, голова Баптистського Об'єднання д-р Жабко-Потапович, Іван Угрин, Роберт Ковалевич і П. Антонюк.

Кожний із них задував у своїх проповідях останню 50-літню боротьбу українського народу за визволення та СКВУ, як велику спробу українських поселенців у вільному світі задля кращого впорядкування своїх справ і проголошення перед цілим світом протесту проти поневолення України атеїстичним насильницьким окупаційним большевицьким режимом. Проповіді чергувалися із співом молитов із книжки „Книга Хвали", „Скарбниці українських пісень", виданої в Торонті, Канада. Дует одної церковної пісні проспівали пані Угрин і Гошкодина. Після відправи, яка тривала кругло 1½ години, відбулося в церковній галі прийняття для гостей.

УНС ЗАПРОШУЄ

Усіх делеґатів, які прибули на перший Світовий Конґрес Вільних Українців із заморських країн, Український Народний Союз запрошує на відвідини його виховно-відпочинкової оселі „Союзівки" в Кетскильських горах у вівторок, 14-го листопада.

Автобуси з гостями від'їдуть від Українського Інституту при 2 Іст 79-та вулиця о год. 9:30 рано. Поворот того ж дня ввечері.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Необхідний спокій

У Британії великого шуму наробив різкий і суперечний вимогам куртуазії та дипломатичним формам виступ міністра закордонних справ Джорджа Бравна на прийнятті у лорда Томсона, власника пресового концерну, — проти нього, господаря, і його пресової політики, та ще й у приявності кількадесятьох американських бизнесменів. Опозиція Консервативної партії негайно використала цей інцидент для одвертої вимоги, щоб Джордж Бравн подався до димісії. Урядова Партія Праці й прем'єр Гаролд Вільсон опинились в незручній ситуації, бо не можна ні одверто боронити Бравна, ні його, як однопартійця і свого міністра, засуджувати.

Британський міністер або наперед плянував вчинити авантуру видавцеві газет, що останнім часом проголосили неприємні для міністерства закордонних справ ревеляції про недавні скандальні афери кількох британських дипломатів на совєтській шпигунській службі, — або втратив панування над нервами і спонтанно дав волю своєму гострому язикові. В одному чи другому випадку — поступив він неправильно. Бо обов'язок кожного поважного політика, тим паче державного мужа на відповідальному становищі, завжди і при всіх умовинах зберігати спокій, не дати себе вивести з рівноваги, не дозволити себе спровокувати, не знижуватись до полемічного тону своїх противників. Хто не має сильних нервів, терпцю і витриманости, хто не вміє мовчати, коли його таврують, засуджують і лають, не вміє відповідати гідно й спокійно, хоч і твердо та непоступливо — той не має найпершої кваліфікації на політика — державного мужа. Ясно, це не єдина кваліфікація, що її треба мати, але одна з основних.

Коли бачимо на телевізії, як поводяться члени американського уряду, зокрема державний секретар Дін Раск, коли сотні патлатих студентів вереском приймають їх появу на університетських панелях чи індивідуальних виступах, або коли читаємо відповіді президента Джансона на пресових конференціях — маємо клясичний зразок міцних нервів, терпеливости і гідної постави. Це тим паче стосується самої політики. Не добре, коли хтось взагалі не податливий на критичні голоси і аргументи. Але тоді, коли відповідальні керівники державної політики приймають рішення після докладної і всебічної аналізи, на основі таких даних, що їх не знають їхні критики, то було б дуже сумно, коли б вони під тиском критиків захитувались, тим паче, коли до речової опозиції приєднується вулична демагогія, а то й плянова ворожа акція.

Усіх цих правд треба притримуватись і на українському ґрунті.

Обороняють Україну

Кожна людина має щось особливо цінне, дороге, якусь особливу пам'ятку. Кожний народ має також особливо дорогі для нього історичні пам'ятки, що віддзеркалюють його минуле, особливо дорогі могили народних героїв, видатних людей... Чи той народ змушений жити під „диктатурою пролетаріяту", чи живе на свободі — історія дорога кожному. Дорога й важлива, бо без минулого немає й майбутнього.

Що сказав би англієць, якби побачив могилу Шекспіра порослою травою та бур'яном? Що сказав би італієць біля могили Гарібальді, коли б вона запалась у землю і не була нічим огороджена? Що сказав би кожний з нас, коли б побачив славну могилу славного козацького полководця, керівника морських походів Петра Сагайдачного — майже зрівняною з землею, невпорядкованою, зарослою будяками? Сказав би те саме, що кажуть люди в Україні, бо в Києві, на подвір'ї перлини української науки і культури — Києво - Могилянської Академії, могила Петра Сагайдачного перебуває у найбільш жалюгідному стані. Представники науки вдарили у дзвін на сполох у столиці „УССР". Як повідомила „Літературна Україна" з 20 жовтня, Держбуд УССР заплянував так „переробити" будови і подвір'я славної Могилянської Академії з XVI сторіччя, яка була вогнищем культури для України, для Петербургу, Москви, Мінську, для сербів і болгар, молдаванів і греків, — що й могила славетного Сагайдачного „потрапить під котлован чотириповерхового будинку", себто буде знищена. „Ампірні споруди всередині садиби Києво - Могилянської Академії підлягають знесенню"... Коротко й скупо інформує „Літературна Україна" про черговий замах Москви на рештки історичних українських пам'яток. Лише коротенько згадується, що представники науки і культури України виступили проти цього ґеноцидного пляну, відвідавши Держбуд А що з іншими пам'ятками нашої історії, про які й не згадує совєтська преса? Москва, а не пахолковий „Держбуд" буде відповідати за всі злочини супроти України і людства!

Мих. Килимний

ХТОСЬ У СІРОМУ І... ТИСЯЧА ГЕНЕРАЛІВ

Куритиба. — Не знати, чому маршалові Матвієві Захарову так полюбився Єгипет. Перший раз він приїхав до Єгипту після справді блискавичної війни арабів з жидами, коли там все тряслося, стогнало і Нассер цокотів зубами. Правда, тоді вийшло так, що до Каїра прибув Захаров, а наступного дня з'явився там Підгорний. Отже назовні виглядало, що начальник генеральн о г о штабу супроводив „президента" як військовий фахівець - консультант. Але Підгорний за кілька днів відлетів до Москви, „забувши" взяти до свого літака маршала Захарова. Той цією „неуважністю" ніяк не збентежився, просидівши в Єгипті ще тижнів зо два.

Наслідки цих ч а с т и х поїздок Підгорного й Захарова в загальному добре відомі: до Єгипту плавом поплила совєтська зброя, а разом з нею й численні інструктори. Та це ще не все.

Пам'ятаємо, як раптом у порті Олександрія загриміли привітальні сальви з гармат, усі торговельні пароплави з головної лінії швиденько перевели на бічні постої і берег заряснів мундурами високих достойників з Каїру. А сталося так тому, що на обрії розгорнулася совєтська ескадра з Одеси під командою адмірала Молохова. В стані поготівля вона зайшла до порту. Адмірал, ступивши на суходіл і вислухавши оплески присутніх, проголосив, що хоч совєтська ескадра складає дружню візиту, але „матроси й офіцери під моєю командою, в співдії з єгипетською армією, готові кожної хвилини завдати нищівного удару будь-якому агресорові".

Ескадра Молохова, обслідувавши всі водні простори Єгипту, зокрема Суезький канал, поволі вийшла в Середземне море, де перебуває й по сьогодні в сусідстві з 7-ою Американською Фльотою. Її значно посилено новими бойовими одиницями.

Здавалося б, маршалові Захарову тільки сидіти в Москві та спостерігати за розвитком подій, „затримуючи холодний спокій", адже все йде ,як по-писаному.

Але старий жидівський політик, Бен Ґуріон, колись сказав: хай, мовляв, арабів скільки завгодно та чим завгодно озброюють і вишколюють, ми цього не боїмось і самі, без зовнішньої допомоги, зумієсмо дати тому раду. Але коли по боці арабів виступлять численні з'єднання совєтських „добровольців", тоді Ізраїль звернеться до сумління вільного світу, попросить інші держави прийти йому з допомогою.

Цілком певно, що комукому, а начальникові генерального штабу Совєтського Союзу ці слова старого й досвідченого політика добре відомі.

Тепер питання: чи вірить маршал Захаров у можливість підготувати арабів так, щоб вони самі, ясна річ, із совєтською зброєю та за вказівками совєтських військових інструкторів, виграли війну проти Ізраїлю?

Здається, Захаров не дуже вірить у таке чудо. І тут відіграє вирішальну ролю згадана не лише заява Бен Ґуріона, а й особисті висновки маршала, зроблені ним під час воєнної подорожі до Єгипту. Тепер на це маємо вже речовий доказ.

Начальник генерального штабу СССР знову навістив Єгипет. Але тепер, як запевняє совєтська і єгипетська преса, ніби просто як Захаров, а не як маршал і начальник генерального штабу. Він приїхав „на відпочинок", як звичайний турист. І свідчить про це те, що Захаров у Єгипті з'являється на люди не у військовому мундурі, а в сірому цивільному вбранні.

Такій версії у п~ясненні причини подорожі маршала до Єгипту ніхто з журналістів вільного світу не йме віри. Бразилійські кореспонденти з Каїро підкреслюють, що Захаров прибув до єгипетської столиці всього через кілька годин після висадження в повітря совєтською торпедою ізраїльського корабля - винищувача „Елята" в смузі Суезького каналу. Звичайно, ніхто не думає, що начальник генерального штабу СССР сам особисто випустив торпеду на ізраїльський корабель. Пускати совєтські торпеди є кому й без нього, але на те він мусить дати свій наказ. У Лондоні й Тель - Авіві стверджують, що не тільки торпеда та прилад, з якого вона вилетіла, є совєтськими, а й технік, що її пустив, також був совєтський.

Кореспонденти слушно дивуються, з якого це часу начальник генерального штабу червоної імперії має стільки „вільного часу", що не знає, де його подіти, через те й махнув до Єгипту. Природа цієї країни не з приваблливих, на теренах СССР є куди кращі місцевості. Нарешті, для відпочинку потрібний спокій, а в арабських країнах тепер скрізь вирус.

Кажуть, маршал Захаров особливе зацікавлення виявляє до єгипетських пірамід. Не припускаємо, що він вирішив стати єгиптологом. Мабуть, піраміди привернули до себе маршалову увагу з огляду на можливості користуватися ними в майбутній війні.

„Хтось у сірому бродить по Єгипту", — пишуть бразилійські журналісти, нав'язуючи до відомого російського вислову про переодягнених військовиків та поліцаїв: „нєкто в сєром". Але той „у сірому", не самітний і не нудьгує. До Єгипту, крім різноманітної зброї, цими днями прибули шість совєтських генералів у супроводі тисячі помічників - асистентів з усіх галузей воєнної штуки, кожний з яких має освіту в обсязі академії генерального штабу. Тут варто пригадати, що Нассер, очевидно, на вимогу маршала Захарова, провів ґрунтовну чистку серед генералів та полковників єгипетської армії, отже вільних місць для совєтських високих старшин там не забракне.

Поруч Єгипту розташована Сирія. Її теж Москва не забуває. Посилено засилає туди зброю та військових інструкторів. Останніми днями її „турботи" про цю країну пішли ще далі — до Сирії, на чолі численної військової місії, прилетів заступник міністра оборони СССР, генерал Іван Соколов. Про його місію ні Москва, ні Дамаск не повідомляють нічого. Та й не треба, бо й так кожному зрозуміло, в чім справа. Захаров у Єгипті, Соколов у Сирії — одна в них мета: червона Москва прискореними темпами підготовляє арабів до нових воєнних авантур.

Ірена Книш

УКРАЇНКИ Й СКВУ

Світовий Конґрес Вільних Українців — перша спроба об'єднаним фронтом промовити до міжнародного форуму в імені права українського народу на власну суверенність та запротестувати перед світовою опінією проти насильства над ним. Від переведення Конґресу залежатиме використання цього небувалого нашого атуту.

Для українського жіноцтва ідея Світового Конґресу — не новина. Що більше, вона навіть йому дуже близька, бо саме українки блискучо перевели свій перший Світовий Конґрес ще в 1934 році у Станиславові, в тяжких умовинах польської окупації. А втім, хоч політика це не найсильніша домена жінок, український жіночий рух був тісно з нею пов'язаний самою історичною долею і не раз визначався політичною зрілістю, поклавши заслуги для української державно - національної ідеї. Згадати б його соборність і єдність у початковій стадії (поїздки Олени Доброграїв до Галичини та Наталії Кобринської в Східню Україну), його державно - творчу ролю в 1917-му і наступних роках, його буйний розквіт у Західній Україні між двома війнами. Не інакше й на еміґрації: жіночі організації творилися саме для того, щоб допомагати українським визвольн и м змаганням своїми грошовими збірками, пропаґандивною акцією, протестаційними вічами, демонстраційними походами.

Тож день 15 листопада в Ню Йорку, призначений для жіноцтва, має заманіфестувати не тільки патріотизм, але й політичний ріст українок на еміґрації. Саме в Ню Йорку перше жіноче віче закликало українок до національної солідарности, „без огляду на релігійні й партійні переконання". Його предсідниця Емілія Струтинська 62 роки тому кинула виклик забобонам і шкідникам українського народу, які відстрашували жінок від політики, бо, мовляв, „світ догори ногами перевернувся б, якби жінки мішалися в політику!"

Великий і славний шлях, що його перейшло українське зорганізоване жіноцтво, зобов'язує нас, сучасниць, виступити гідно, озброєними у відомості про становище України, і висвітлити їх документально, переконливо, логічно, в бездоганній пропаґандивній формі. Примітивізм нікого не переконує, тут потрібні знання, напруження волі, щирий, шляхетний патос і непохитне бажання справедливости.

На жаль, праця організаторок „жіночого д н я" СКВУ не доходила до широкого загалу жіноцтва. Не проявилася назовні й співпраця жіноцтва з організаторами СКВУ, хібащо в початках нарад комісій зазначено в пресі номінальну участь представниці жіноцтва. Ні захоплень, ні хвилювань жінок цим Конґресом не знайти в пресі. Не цікавляться ним і жіночі журнали, навіть з обов'язку інформування, наприклад, читачки „Жіночого Світу" напередодні Конґресу даремно шукатимуть вісток про СКВУ.

Про те, як наші попередниці цікавилися самим проєктом Всеукраїнського Національного Конґресу свідчить їхня резолюція:

„Український Жіно ч и й Конґрес:

1. Вітає ідею скликання Всеукраїнського Національного Конґресу, вважаючи його необхідним засобом національної консолідації українського народу в найтрагічнішу добу його історії;

2. Уповноважує представництво цілого українського жіноцтва взяти активну участь у Конґресі, дотримуючися напрямних, вказаних Українським Жіночим Конґресом;

3. Домагається від організаторів Всеукраїнського Національного Конґресу належного заступництва так у підготовчій праці, як і в самому Конґресі, яке відповідає значенню українського жіноцтва в суспільному житті нації".

У 1935 і 1960 роках, коли йшли дебати довкола Світового Конґресу Українц і в, журнал „Жінка" віддавав цілі сторінки цим питанням, а жвава полеміка його редакторки Мілени Рудницької з соціялістами була для них надзвичайно дошкульною.

Не зважаючи, однак, на ту активність, Софія Русова докоряла жінкам за надто малу їх участь у підготовній акції:

"...Хто знає українську жінку, той не зможе не здивуватися її відсутності в цім історичнім масовім виступі українського народу. Досі ми не чули її надхненого слова за Конґрес, не бачимо її живої діяльности! Українська жінка завжди стояла обік чоловіків у національній боротьбі. В усіх повстаннях, у революції, на війні, вона за всіх часів ішла сміло вперед, підбадьорювала товариш і в, підтримувала їх своєю вірою в кінцевий успіх, оживляючи всяку працю, усякий обов'язок своїм ентузіязмом... І для Всеукраїнського Конґресу, щоб осяяти його глибокою вірою в творчі політичні сили нашого народу, потрібне палке слово й віддана праця української жінки... (Вісник Українського Національного К о н ґ р е с у, Прага, 1936, ч. 1, стор. 10).

Змінилися часи, погляди й методи, але нема сумніву,

(Закінчення на стор. 3-ій)

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редаґує: Д-р Михайло Данилюк

КУРИТИ ЧИ НЮХАТИ ?

Великі досліди вже проведено в медичному світі в ділянці куріння тютюну. На цю тему вже появились тисячі науково - дослід н и х праць. Немає сумніву, що куріння тютюну всякими способами — цигарками, люлькою чи сиґаретами — безперечно шкідливе. Про це можна написати тисячі популярних довідок, ще більше наукових, ще більше статистичних даних. Їх би й серією статтей не перейти.

Д-р Равенгольт, директор відділу населення при Державному Департаменті ЗДА, на Світовій Конференції Куріння і Здоров'я представив порівняльну картину шкідливости куріння: відсоток смерти від надмірного куріння майже дорівнює відсоткові всіх смертей, спричинених всіма інфекціями, всіма автовими катастрофами, цукровою недугою, самогубствами і кримінальними злочинами.

Якщо взяти до уваги всі сили, що навкруги нас можуть спричинити н а ш у смерть, то пересічна людина у віці між 35 і 65, яка викурює 20 і більше цигарок денно, подвоює свої шанси піти на той світ.

З другого боку, якщо взяти до уваги всі роди смерти, які спричиняє або з якими зв'язане куріння, то в ЗДА минулого року п о м е р л о кругло 301.000 людей, які „смоктали" цигарку, люльки і т. д. В ці групи смерти входять в основному рак легенів, захворювання вінцевих сосудин серця, склероза артерій, бронхіти та емфіземи.

Разом із пахучим димком пройдемось по тих основних хворобах, бо часто про те люди говорять, але воно не завжди ясне.

Докладно вже встановлено, що куріння, а особливо цигарок із „затяганням" диму, має пряме пов'язання з раком легенів. Останні відомості твердять, що людина, яка викурює по дві або більше пачки цигарок денно і яка нормально не мала б шансів мати рака легенів, має при курінні в шість разів більше можливостей рака собі придбати.

Сажа і різного роду смоли, які витворюються при спаленні тютюну, осідаючи на віддихових шляхах, спричинюють рак легенів. Є дані, що куріння люльки і сиґар, але без „затягання", дещо безпечніше. Для цього існує дві причини: останніх курці менш вживають, а вправні курці ними не „затягаються"; крім того, вони згоряють при дещо меншій температурі, як тютюн у цигарках. Ступінь згоряння, правдоподібно, має якесь відношення до витворювання смоли, яка спричиняє рак. Але, як каже народна приповідка, чи києм чи палкою — яка різниця? Одно й друге може може видати курцям посвідку смерти...

Вінцеві артерії серця — це судини надзвичайно вразливі на всякі токсичні, себто трійливі, матеріяли. Нікотина з куріння, яку постійно вводить в кров завзятий курець — дуже отруйна речовина. „Ч а є м", звареним з двох десятків цигарок, можна вбити людину."

Тож, перебуваючи під постійним впливом цієї отрути, вінцеві артерії серця нидіють та набираються склеротичних осадків. Це приводить або до серцевого удару, або до такого ослаблення, що серце відмовляється працювати внаслідок недостачі крови, яку подають вінцеві артерії.

Це саме відноситься й до інших судин, зокрема артерій всього організму, а передусім мозку, нирок, важко працюючих м'язів, як, наприклад, ніг. Відомою є хвороба ніг, коли курці нагромаджують в них таку велику кількість склерози, а до того витворюють такий значний спазматичний рефлекс, що починають шкутильгати, а згодом взагалі без болів не можуть ходити. Припинення куріння повністю виліковує таких людей. Це один із прикладів дії нікотини на кровоносні судини.

Усім відомий кашель курця, зокрема зранку. Він кашляє, чхає з годину, аж поки не прочистить своїх віддихових шляхів, які забиваються вночі тягучими і густими виділинами, бо важко пошкоджені димом легені, бронхи, навіть горло і ніс перебувають в постійному подразненні, а тому виділяють надмір мокроти.

Курець і вдень кашляє, але робить це лише кілька разів на годину, коли викашлює надмір мокроти.

Такий стан постійного кашлю, великих виділень мокроти в легенях приводить то хронічного бронхіту, себто запалення віддихових рурок, що доводять повітря до тканин легенів. При найменшій застуді цей бронхіт „процвітає" і навіть доводить до запалення легенів. Кожному лікареві відомо, що лікувати „звичайний кашель" застуди далеко важче у курця.

Постійне подразнення легенів, постійний кашель часто призводять до того, що легені надмірно розширюються, і їм важко працювати. Нормально людина силою самих своїх віддихових м'язів лише вдихає, але видихування приходить в леге-

(Закінчення на стор. 3-ій)

НАЙНОВІШИЙ СТАХАНОВЕЦЬ

Під наголовком „Богатирський заспів" газета „Молодь України" з 1 листопада опублікувала повідомлення про найновішого стахановця на шахті в УССР А. Степанова, зазначаючи, що „знайшлись і скептики, які казали: „Знаємо ці рекорди на одну бригаду вся шахта працює". Газета розповідає, що на шахті „Красноармійськвугілля" бриґада А. Степанова за 31 робочий день вирубала з допомогою машин понад 110 тисяч тонн вугілля, встановивши „світовий рекорд".

Я. Боберський

ЯК Я БАЧИВСЯ З ЛУКОЮ КИЗЕЮ?

(Уривок із спогадів).

Так звана „жовтнева революція" 1956 р. в Польщі, як наслідок славнозвісної десталінізаційної промови Нікіти Хрущова, дуже сполохала Москву. Це є загальнознаний факт і згадую про нього тут тільки тому, що з цим в'яжеться офіційна візита Луки Кизі в Польщі, а докладніше у Вроцлаві, в лютому чи з початком березня 1957 року.

Про приїзд Луки Кизі на чолі 3-особової делеґації донесла місцева польська преса, повідомляючи, що з „візитою дружби приїде з Української РСР до Вроцлава віцеміністер освіти тієї республіки Лука Кизя в товаристві Юрія Мельничука, редактора львівського „Жовтня" та І. Дерегуса, голови Спілки Плястиків України".

Для нас, українців, що проживали у Вроцлаві і на Вроцлавщині, не було жадного сумніву, що несподівані відвідини представника маріонеткового Київського „уряду" в Польщі були виразом занепокоєння Москви „українською небезпекою". Треба було якось заситькати викинених брутально із своїх відвічних земель і ганебно переслідуваних комуно-поляками українців з Лемківщини, Люблинщини і Підляшшя: треба було їх відвести від „згубної", мовляв, гадки про поворот на рідні землі...

Прийняття представників „суверенної, могутньої, 42-мільйонової УРСР" відбулося в репрезентаційній залі будинку ТПРД (Товариства Польсько-Радянської Дружби).

Був гарний сонячний день, коли я і голова воєвідського гуртка Українського Суспільно-Культурного Товариства у Вроцлаві, знаний український суспільний діяч, зустрілися в голі будинку ТПРД.

Голова п. Б. дуже спішився, бо вже була майже десята година ранку, а зустріч громадськости з делеґацією мала відбутися точно о год. 10.

— Сідайте біля мене, — сказав до мене п. Б. — і добре вважайте, як цей „український" міністер себе вестиме. Зрештою я гадаю, що ми тут нічого не довідаємося, крім банальних фраз про дружбу народів...

Ми ввійшли до залі і присілися з правої сторони підковою уставлених столів. В залі було біля 50-ти запрошених гостей: представники преси, шкіл, суспільних організацій і партії. Предсідника Воєвідської Ради Народової (воєводи) мґра Бронислава Остапчука не було — видно навіть йому „не до пари" було з „міністром" „суверенної".

Точно о 10-ій годині ввійшли до залі члени делеґації і засіли в президіяльних фотелях: подібний до цигана Л. Кизя, дебелий парубчисько Юрій Мельничук та дрібненький І. Дерегус.

Церемоніймайстром зустрічі був проф. д-р Мар'ян Якубець, проректор Вроцлавського університету, він же голова ТПРД і знаний україніст.

Зустріч-конференція тривала біля години. Цікаво було відмітити, що проф. Якубець, сповняючи ролю перекладача, багато краще володів українською мовою, як делеґати „суверенної УРСР", а особливо Дерегус, котрий говорив якоюсь „великорусско-малоросійською" мішаниною. Враження цього виступу було вельми прикре, і мимоволі ми, присутні там українці, запитували себе, чи взагалі можлива була аналогічна ситуація у поляків, якщо б вони вислали таку офіційну делеґацію, скажімо, до Львова?

Кінець-кінцем скінчилося й це. Випивши чорну каву і подякувавши польським господарям за прийняття, „міністер" Кизя і члени делеґації пішли пішки(!) до готелю „Монополь".

Тому, що п. Б. і мені було „по дорозі" туди, ми, домовившись про це наперед, зблизилися до Кизі, що йшов через голь, а властиво протискався поміж людей, що виходили із залі.

— Пане міністре, — звернувся до Л. Кизі п. Б. — Чи не були б ви ласкаві з нами порозмовляти?

Л. Кизя задержався і відповів:

— А чомуж би ні? Тільки, даруйте, я щось не можу собі вас пригадати...

— Я голова Воєвідського Гуртка УСКТ, — „пригадав" йому п. Б. — А це секретар — (вказав на мене).

— Добре, товариші, добре, тільки прошу вас прийдіть до мене завтра, бо сьогодні у мене обмаль часу. Я задержався в „Монополі", кімната ч. 105. Зайдіть, прошу, о год. 11-ій перед полуднем...

На другий день, точно о год. 11-ій, „делеґація" УСКТ застукала до „товариша" міністра.

Двері відчинив він сам. Після привітання, попрохав нас сісти.

Пан Б., як колишній суспільний діяч на Лівобережжі, дуже хвилювався, — не тому, що бачив перед собою партійного вельможу українського походження, а тому, що інтуїтивно вірив, — хотів вірити, — в його буцім-то прихований патріотизм. Почав розмову про те, як він колись жив студентом у Києві, як зустрічався зі знаними тоді українськими громадсько-політичними діячами, що вони говорили і як думали.

Кизя слухав з кам'яним виразом обличчя і не відповідав нічого. Видно було, що внутрішній вогонь патріотизму, великої любови до України, котрі відчувалися в кожному слові п. Б., не знаходили в яничарській душі Кизі ніякого резонансу. Зрозумівши свої даремні намагання, п. Б. перейшов у наступ.

— Скажіть так, на правду, пане міністре, чи вже нашій Україні прийшов „амінь" і доведеться їй пропадати?

— А чого ж їй пропадати? — удав здивування Л. Кизя.

— Таж москалі Україну страшенно русифікують, — з болісним зойком відповів п. Б.

— Ну, що ви! На Україні є 98 відсотків українських шкіл, а тільки 2 відсотки російських...

Відповідь ця і мене і п. Б. дослівно приголомшила. Не було ніякого сумніву, з ким ми говоримо: московський вислужник та й все.

Переглянувшись між собою, я і п. Б. почали збиратися виходити, коли несподівано відчинилися двері і в них стала висока постать якогось ясноволосого велетня.

— Скажі пажалуйста, автомобіль - то падставіть тєбє уже тєпєр ілі нємножка позже?

Не втрачаючи фасону і з притиском у голосі, міністер „суверенної" відповів по-українському, глипнувши значуще на нас:

— Будь ласка, постав мені автомобіль за яких 15 хвилин!

„Велетень", зніяковілий, що ляпнув дурницю, замкнув за собою двері.

На пам'ять „вікопомної" події — зустрічі з паном міністром „суверенної" УРСР — Лука Кизя вручив нам примірник цукеркового видання „Радянська Україна", щоб ми його передали до бібліотеки УСКТ...

П. С.

Якщо міністер Л. Кизя призабув цю зустріч, то нехай гляне до свого нотатника — він там позаписував моє і п. Б. прізвища, коли ми були у нього.

Я. Б.

ЦІЄЇ СУБОТИ, 18-ГО ЛИСТОПАДА В МЕДІСОН СКВЕР ҐАРДЕН В НЮ ЙОРКУ ВЕЛИКА МАНІФЕСТАЦІЯ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ З НАГОДИ ПЕРШОГО СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ. НЕХАЙ НІ ЖАР І ХОЛОД (НІ ДОЩ!) НЕ СПИНИТЬ ВАС ВІД УЧАСТИ В ЦІЙ ІСТОРИЧНІЙ ПОДІЇ!

ВІСТІ З ТОРОНТА

В 100-річчя Канади Відділ КУК в Торонті влаштував на закінчення святкувань 100-річчя Канади величавий концерт, що направду був достойним відзначенням великих роковин. Коло трьох тисяч учасників концерту з великим числом молоді та представниками провінційного і федерального урядів, щиро оплескували на високому рівні виступи всіх мистецьких одиниць. Струнна оркестра Музичного Інституту ім. Лисенка під керівництвом проф. І. Ковалева, солісти-бас Андрій Добрянський і сопрано Роксоляна Росляк, танцювальний ансамбль „Євшан" під керівництвом Надії Павличенко-Бухан, Жіночий і чоловічий, а опісля мішаний хор Осередку СУМ „Прометей" під керівництвом мгр В. Кардаша, та пяніст Іриней Жук — це направду гордість мистецьких досягнень наших ансамблів і окремих мистців. Концерт відкрив голова КУК — д-р О. Бойко, вітаючи присутніх представників політичного і громадського життя, між ними кол. міністра М. Стара, мін. Яремка, та новообраного лідера консервативно прогресивної партії — Роберта Стенфілда. Він відчитав телеграми від прем'єра Канади Л. Б. Пірсона та мейора Торонта В. Дінісона. З привітами опісля виступали: мін. І. Яремко — від провінційного уряду, та кол. мін. М. Стар, який виконує тепер обов'язки лідера опозиції в парляменті Канади, представляючи нового лідера п. Р. Стенфілда, що здається вперше зустрівся з такою великою українською громадою. У своїм виступі п. Р. Стенфілд підкреслював великий вклад українців в розбудову Канади, їхню культуру й досягнення. В імені КУК подякував Р. Стенфільдові п. інж. Б. Максимець, а дівчата в українських строях вручили йому англомовну Енциклопедію Українознавства, видану УНСоюзом. Оформлення сцени виконав маляр Петро Магденко. Відмітити треба, що вміло дотримували кроку і піяністки, які акомпаніювали хорові „Прометей" — Марта Кравців-Барабаш, А. Добрянському — Антоніна Ярошевич, Роксоляні Росляк — Галина Голинська, та хорові „Діброва" — Галя Безхлібник. Концерт пройшов з успіхом під кожним оглядом. Цікаве те, що від коли мейором м. Торонта став п. Денісон, він ніколи не „має часу" взяти участь в таких чи інших наших імпрезах, як робив це колись мейор Гівенс, але навіть не мав часу сам, або вислати відповідну репрезентацію міста — на 100-річчя Канади! Варто б затямити і те, що не мав він „часу" минулого року на підписання Проклямації Українського Дня з приводу 22-го січня. І вийшло таке, що у 100-річчю Канади, яке влаштували українці Торонта, брали участь представники федерального і провінційних урядів, за відсутністю представництва міста.

В. Леник в Торонті. В дорозі на Світовий Конгрес Вільних Українців в Ню Йорку до нашого міста загостив редактор Володимир Леник з Мюнхену в Німеччині. Заходом відділу ЛВУ виголосив він в неділю 5-го листопада цікаву актуальну доповідь п. н. „Українська проблема зблизька". Велике число присутніх, що заповнили залю Українського Дому при вул. Кристі, з увагою прослухали цікаво виголошену доповідь. Вони ставили доповідачеві ряд питань, на що одержували відповіді. Ред. В. Леник є постійним европейським співробітником газети „Гомін України". Шкода тільки, що багато різних обов'язків не дозволили нашому гостеві залишитися в Торонті на довший час, де має він родину і друзів.

Листопадова Панахида. Відправлено Соборну Панахиду за поляглих героїв у боротьбі за волю України — Листопадового Чину, 1-го листопада ц. р. у Святомиколаївській Церкві. До відправлення панахиди під проводом пароха цієї церкви Всесв. о. д-ра Б. Липського, стануло 12 священиків. У перших рядах на чолі з ветеранами Січових Стрільців були, представники ветеранських і молодечих організацій: СУМ і Пласт з своїми прапорами. В церкві видно було багато молоді. Листопадовий Чин, на якому виховувалися нові покоління західньої вітки українського народу, повинен все пригадувати нам, що прийде час, коли на вулицях Львова з'являться нові „Лицарі Листопада" та підіймуть прапор волі і незалежности України.

Вшанували сеньйорів. Організації Визвольного Фронту в неділю 22 жовтня влаштували в залі Українського Дому гарну імпрезу „Вечір вшанування сеньйорів". Було приємно, коли понад 300 осіб засіли за обильно прилагоджені столи, а за почесним столом бачили перед собою цілий ряд заслужених громадських працівників і працівниць. У нас заслужених, осіб вшановували аж по їх смерті! Тому добре, що ОВФ „зламали" це. Вечіркою проводив голова відділу ЛВУ — п. Я. Вільк, цікаву на тему наших заслужених, доповідь прочитав ред. О. Матла, він й представляв наших сеньйорів: інж. М. Кравцева, ред. І. Вараницю, проф. В. Волицького, д-ра П. Шкурата, проф. Т. Залеського, інж. Наливайка, о. Цурковського і п. Марцишина. Сеньйорinь представляла інж. Л. Вертиполох: пані Вараницю, Палієнко, Бігус, Куник. Многоліттєвім і врученням книжкових пам'яткових подарунків нашими сумівками сеньйорам була подяка „тим, що багато часу свого життя віддавали громаді, віддавали друзям". Від сеньйорів промовляли: інж. М. Кравців, ред. Вараниця, пані Бігус, пані Палієнко і о. Цурковський. Спільною молитвою, яку провів о. д-р Стасів, закінчено цю гарну імпрезу.

Окружні Збори. В суботу, 28 жовтня в приміщенні залі УНО відбулися чергові збори для секретарів і членів управ відділів УНС в Торонті й околиці. Майже всі відділи були заступлені своїми секретарями, головами, та членами управ. На порядку дня були організаційні справи округи. Головний радний і голова округи В. Дідюк виголосив промову, заторкуючи в ній всі проблеми нашого організаційного росту. Наша округа і далі веде перед хоч і адміністраційно поділена на дві. Присутні обговорили цілий ряд проблем з започаткуванням двомісячної посиленої акції за придбання нових членів в листопаді і грудні ц. р. Акцію цю започатковано виступом голови Округи на радіопрограмі „Пісня України", на якій цілий час буде продовжуватися союзова програма.

В. Дідюк

УКРАЇНСЬКЕ СЕЛО САДОВЕ В КИРГИЗЬКІЙ ССР

„Вісті з України" з жовтня помістили допис із села Садового, Московського району, Киргизької ССР, в якому дещо сказано про українське поселення у тій азійській республіці. Старший віком чоловік розповів: „Самі ми чернігівські, — каже він. — У Киргизію подалися шукати кращого життя ще до революції. Бувалі люди розповідали, що життя там легше. Два місяці добиралися. Багато горя зазнали". Щасливе життя тих знедолених мало розпочатися аж після встановлення колгоспів. У Садовому живуть родини: Рептунів, Богдани, Кисілі, Гавриші, Придибайли та ін. — біля підніжжя засніженого Киргизького хребта.

Соборна Архиєрейська Служба Божа в храмі св. Володимира

(Закінчення зі стор 1-ої)

голь, голова політичного представництва УНРади в ЗДА Іван Крамаренко та ін. На Богослуженні був о. прелат д-р Василь Кушнір — президент ПАУК, проф. д-р Роман Смаль - Стоцький — президент НТШ, проф. Олександер Архімович — президент УВАН о. В. Боровський — представник Українського Євангельського Об'єднання й ін. видатні діячі. У проведенні Боослуження брали участь, разом із Архиєпископом Мстиславом і єпископом Олександром, о. протопр. І. Бачина, о. протопресвітер Л. Весоловський, о. протопр. І. Гундяк, о. протопр. А. Селепина, о. мітрат Мицик, о. мітрат Сікорський, о. протоєрей Б. Желехівський, о. прот. П. Фалько, о. прот. С. Неприль, о. Є. Новицький, о. протодиякон М. Ольховий. Від Гол. Канцелярії УНСоюзу на Богослуженні був гол. касир п. Іван Кокольський. Хором православного катедрального храму диригував проф. Іван Завітневич. Під час молебня відбулась урочиста символічна церемонія передачі клейнодів Гетьмана Івана Мазепи — нашийної вкринечки для ношення мощів — Президентові Української Народної Республіки в екзилі п. Миколі Лівицькому. Після відправи, на якій було до 500 вірних, відбувся в церковній залі бенкет, з участю до 250 осіб духовенства, вірних і гостей. Всі урочистості зафільмував кінооператор Ярослав Кулинич.

УКРАЇНКИ Й СКВУ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

що ця сеньйорка тепер так само, а може ще палкіше закликала б жіноцтво до масової участи в Конгресі, бо нарід в Україні стократно більше неволений сьогодні, ніж 30 років тому, коли ще окупанти не мали сміливости відкрито пропаґувати народовбивство, коли за кордонами урядували українські консули, а українські комуністи не боялися бути — українцями. Над сучасною Україною повисло зморою почуття страху. Цю психозу терору пробують нам передати й на еміґрацію. Її навіюванням піддаються спраглі реклями амбітниці, що в ролі туристок „б'ють чолом" окупантові й виправдують насильство. На щастя, бували в Україні інші, що, як Маруся Бек, вели себе подорослому.

Св. Павло писав коритянам: „Коли я був дитиною, я говорив як дитина, мислив як дитина, гадав як дитина. Коли ж я зробився зрілим, я відкинув те, що дитяче..." (1, розд. XIII, 11). Так і з народами. Коли ми, сучасні українці, в Україні й не в Україні сущі, дамо себе задурманювати іграшками-паліятивами, мовними й іншими дрібненькими хвилевими осягами — ми будемо дитиніти замість дозрівати. А втім, ми вже давно переросли наївні дитячі суперечки, чиє ярмо ласкавіше — московського царя, польського короля чи ще кого іншого. Нашою зрілістю є державницька суверенна воля українського народу. В ім'я тієї зрілости українська еміґрація хоче на Світовому Конґресі виявити готовість допомагати всебічно визвольній боротьбі за приверненця суверенної соборної української держави, зруйнованої совєтською Москвою.

Ми хочемо бути державно незалежними і на це маємо право. Коли ж нам цього відмовляють, ми протестуємо.

Тому „жіночий день" СКВУ не сміє бути звичайною, річною конвенцією СУА чи СФУЖО — з рефератами, аналізами, репрезентацинною. На цьому світовому форумі ми повинні виступити в обороні тероризованих на радянщині українок — проти большевицького насильства, московського обману. Вислів нашого маніфесту має бути сильний, ясний, доцільний, безкомпромісовий. Цього вимагає від усіх українок історична вага Світового Конґресу Вільних Українців.

250 осіб на відкритті 14-ої виставки ОМУА

Ню Йорк. — В неділю 12-го листопада ц.р. відкрито в залях Літературно-мистецького Клюбу в Ню Йорку 14-ту з черги виставку Об'єднання мистців українців в Америці, яка має репрезентаційний характер у зв'язку з Світовим Конґресом Вільних Українців та втішалася зараз у першому дні надзвичайною фреквенцією — внаслідку приїзду до Ню Йорку численних ділеґатів на СКВУ. У виставці беруть участь 41 малярів і скульпторів, разом із 121 експонатом — образами різної техніки й скульптури. Офіційне відкриття виставки перевів голова ОМУА Л. Кузьма коротким словом, — у вступі до багатого каталогу, що його оформив Б. Титла, Л. Кузьма ствердив, що дві третини всіх експонатів становлять твори, темою яких є людина; однак не бракує й пейзажів та квітів. Майже всі твори втримані в реалістичному чи імпресіоністичному напрямку — тільки мало котрі відхиляються в сторону експресіонізму. На відкритті було к. 250 осіб, які ледви могли вміститись в двох долішніх кімнатах ЛМКлюбу.

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

нях автоматично, бо вони пруживі і стягаються самі, як гума. При постійному кашлі ця елястичність легенів затрачується, і вони нездібні так легко видихати повітря. Тому завжди залишається в легенях надмір зужитого повітря, а що доплив свіжого кисню обмежений — людина відчуває „задуху", їй „бракує повітря". Такий стан називається емфіземою. Це дуже поважна недуга, і, при наявності запалення легенів, хвороби серця, яке потребує багато свіжого повітря і т. д. — емфізема, яка починається з „невинного" кашлю, стає діягнозою на посвідці смерти.

Але може хтось не курить, а просто собі нюхає? В минулих століттях нюхання т. зв. табаки вважалося навіть „добрим тоном", і „добре вроджений" завжди мав при собі табакерку. Нюхання, як і жування тютюну, не приводять до рака легенів, але вони своїм постійним подразненням можуть привести до рака язика, рота, горлянки, голосових струн і т. д. Крім цього, так як і курення, сприяють запаленню шлунка, аж до язви - улькуса включно, підсилюють виділення шлункової кислоти, що погіршує травлення. Потім люди дивуються — звідки воно взялося?

В рямках СКВУ відбувся Світовий Конґрес Українського Вільного Студентства

(Закінчення зі стор 1-ої)

лови всіх станових Союзів та центральних ідеологічних і конфесійних студентських організацій.

Конґресом проводила президія на чолі з Богданом Футеєм. Секретарювали Христина Кульчицька і Михайло Герець. Заступлені в президії було також Академічне Т-во „Зарево" Павлом Дорожинським, Т-во Української Студіюючої Молоді ім. Міхновського (ТУСМ) д-ром Миколою Богатюком, Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ) д-ром Юрієм Криволапом.

Крім умандатованих делеґатів, в Конґресі взяло участь ок. 200 осіб, переважно студентів. Конґрес в суботу вітали о. д-р Василь Кушнір, голова Пан-Американської Української Конференції, яка скликала Світовий Конґрес, та Йосип Лисогір, заст. голови ПАУК. Багато письменних привітів від різних організацій наспіли на Студентський Конґрес та були відчитані під час нарад.

В рамцях суботньої сесії, виголошено 3 головні доповіді. Після прийняття програми та покликання Конґресових Комісій: мгр Юрій Кульчицький, президент Суста, „Українське студентство на Україні"; мгр. Євген Гановський, бувший президент ЦЕСУС — звітна доповідь про діяльність ЦЕСУС. Третю програмову доповідь в неділю виголосив мгр. Любомир Жила, през. Союзу Українських Студентів Канади, на тему: „Стан Українського Студентства в діяспорі".

На Конґресі найчисленніше було заступлене студентство ЗДА і Канади, як рівнож ідеологічні організації. Управи Союзів Австралії та Арґентини були заступлені умандатованими делеґатами із ЗДА і Канади. Були присутні делеґати з Англії, Німеччини, Франції.

Під час Конґресу працювали Комісії: мандатна, резолюційна, статутова, пресово-видавнича, бюджетова. Затверджено правильник конґресу та відновлений і справлений статут ЦЕСУС. Осідком централі ЦЕСУС-у на кожну чотирo-річну каденцію має бути країна, яка є осідком секретаріяту.

Після дебат над статутом та резолюціями, які були принято в неділю, та вислуханням звітів поодиноких комісій, молитвою і відспіванням „Ще не вмерла" — закінчено Конґрес.

ЯКІВ ГНІЗДОВСЬКИЙ У МУЗЕЮ НОРФОЛЬК

На запрошення Музею Норфольк у Вірджинії Яків Гніздовський говорив там 23 жовтня ц. р. про дереворіз і демонстрував його техніку. З тої нагоди була уряджена у згаданому музеї також виставка його дереворізів, Музей у Норфольку вже віддавна посідає у своїй збірці дереворізи Якова Гніздовського.

ЩЕ ОДИН ПАМ'ЯТНИК ІМПЕРІЯЛІСТОВІ НА ЙОГО Ж ПЛОЩІ

„Молодь України" з 1 листопада: „Донецьк. — Сьогодні тут відкрито пам'ятник засновникові Комуністичної партії і творцеві першої в світі соціялістичної держави — Леніну. Його споруджено на площі, названій ім'ям вождя".

В РЯМКАХ СКВУ ВІДБУЛАСЯ СВІТОВА ВИХОВНО-ОСВІТНЯ СЕСІЯ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Канади і ЗДА. Врочисту молитву провів, спільно з усіма присутніми, парох церкви св. Юра о. Орест Засійбіда, ЧСВВ. Українських педагогів, письменників для дітей, науковців з ділянки освіти, сивих учителів ще з Рідних Земель і молодих педагогів та всіх присутніх привітав Владика Олександер із Шикаго від Української Православної Церкви, і з таким же сердечним словом звернувся до присутніх прелат д-р Василь Кушнір, як президент Пан-Американської Української Конференції та Комітету Українців Канади. Так розпочався перший пленум, яким провадила ділова президія Комісії Української Виховної Системи, УВС, у вільному світі: голова З. Зелений, заступник проф. Е. Жарський, секретар К. Паліїв. Після розгляду Правильника Праці СВОС та його обміркування, педагог п-ні К. Паліїв повідомила про склад редакційної колегії СВОС; були оголошені також прізвища голів комісій та назві числа кімнат у школі св. Юра, де які комісії і підкомісії Світової Виховно-Освітньої Сесії мали далі окремо продовжувати працю.

Заки назвати головні доповіді, зазначимо, що Комісію для приготування проєкту Української Виховної Системи у вільному світі патронують 19 педагогічних, виховних, учительських, молодечих і ін. організацій і товариств, починаючи від Об'єднання Українських Педагогів Канади, Шкільної Ради Українського Конгресового Комітету Америки. Між тими 19-ма організаціями є Українська Центральна Шкільна Рада Австралії, Шкільна Рада Центрального Представництва Української Еміграції в Німеччині, Спілка Укр. Вчителів Англії, і вже це надало Сесії справді міжнародного тону і значення, коли говорити про проблеми виховання українських дітей у мережах наших шкіл. Треба підкреслити й видатну участь у підготові Сесії Виховної Референтури СФУЖО. Український Народний Союз сприяв скликанню СВОС та взяв у ньому активну участь через свій Виховно-Дослідний Комітет.

Вже приблизно о 11-ій год. делегати і гості Сесії заслухали доповідь З. Зеленого „Виховний ідеал", після неї — доповідь д-ра Б. Стебельського „До проблеми виховання провідної творчої людини", і ще перед перервою відбулась „дискусійна лава" на тему „Наука і виховання", керівником-модератором якої був проф. К. Біда. Після перерви розпочався другий пленум СВОС, яким провадила президія в складі: голови інсп. Ю. Бобровського, заступника голови д-ра Е. Жарського і секретаря Ю. Спільниченка. Прочитані доповіді: „Програми навчання і виховання" — проф. М. Семчишин, „Методика навчання і виховання" — І. Стоначський і М. Семчишин, „Шкільні підручники" — д-р І. Марченко, „Правописна практика" — З. Зелений, „Опікуни українознавчих шкіл" — інж. Д. Березовський.

По короткій перерві о 4-ій годині дня, коли делегати й гості оглядали Виставку дитячої літератури, організовану ОПДЛ, в особі заступниці голови Об'єднання на ЗДА письменниці Лесі Храпливої, — розпочались праці підкомісій СВОС та Сесія підкомісії дитячої літератури, а саме: підкомісії релігійного виховання, шкільних справ, правописної практики, Світового Об'єднання Українських Педагогів, Опікунів Шкіл Українознавства, Українських Молодечих Організацій і Сесія підкомісії дитячої літератури, шкільних підручників і допоміжної літератури — з рамени Об'єднання Працівників Дитячої Літератури ім. Л. Глібова. До речі, Об'єднання тісно співпрацювало в підготові Світової Виховно-Освітньої Сесії в рямцях першого Світового Конгресу Вільних Українців, спільно з Шкільною Радою УККА та з Головною Шкільною Радою Української Православної Церкви у ЗДА. На кожній підкомісії були виголошені короткі доповіді, обмірковувались відповідні до її профілю проблеми українського шкільництва, освіти, дитячої літератури та ін. Ці праці закінчились приблизно біля 8 г. вечора. Понад 200 делегатів і гостей перейшли потім із школи св. Юра до залі в Українському Народному Домі, де відбулась товариська вечеря, в присутності о. канцл. Дмитра Шевчука, о. Омеляна Мицика, які промовляли, або благословили страви. Після відкриття вечері коротким словом-привітом д-ра Е. Жарського, який подякував делегатам за надзвичайно напружену і успішну працю задля добра української вільної спільноти у світі та для добра української культури і ще поневоленої України, з привітом до делегатів і гостей СВОС виступив голова Організаційної Комісії СКВУ головний предсідник УНСоюзу, Йосип Лисогір.

Товстмайстром на цій товариській вечері був молодий педагог Всеволод Ісаїв, який вів програму, представляючи делегатів і гостей з різних країн. Він прочитав привіт і благословення праці СВОС, надісланий Митрополитом Української Католицької Церкви Кир Амброзієм Сенишином, привіт від Президії Координаційної Ради Укр. Організацій Австрії, від Українського Національного Об'єднання Канади та ін. Представлення гостей і зачитування привітів переривались короткими промовами Митроф. протоєрей о. О. Мицика, який передав особистий привіт від Архиєпископа УПЦеркви Мстислава, о. канцлера Петра Савчука, який передав привіт і благословення від Владики Максима з Вінніпегу та побажання Владики бачити у всьому вільному світі Українську Школу без поділу на віровизнання дітей — з єдиною шкільною програмою, що збігалося і з побажанням Владики Мстислава та було зустрінуте гучними оплесками залі.

В заключному слові проф. д-р Е. Жарський звернув увагу на особливо складні обставини, в яких доводиться розбудовувати рідне шкільництво, прохав українську вільну пресу всіляко підтримувати цю дуже важливу ділянку нашого життя, звернув увагу на той факт, що найвищий репрезентант українського організованого життя в ЗДА, УККА — вже багато років сприяв розвиткові рідного шкільництва через Шкільну Раду УККА, а в кінці висловив радість з того приводу, що між делегатами і гостями в залі і на Сесії є багато молодих віком педагогів. Д-р Е. Жарський закликав до спільних зусиль у всьому вільному світі в ділі українського шкільництва — для спільного добра і для заповненого майбутнього нашої вільної системи, в її змаганнях за звільнення Батьківщини-України.

Товариську вечерю було закінчено молитвою, яку провів Всеч. о. Ом. Мицик.

У неділю, 12 листопада, після Богослужень у Церквах, продовжувалась праця Світової Виховно-Освітньої Сесії в приміщенні школи св. Юра, як передбачено за дбайливою виданою „Програмою" і точно розробленим пляном: уранці закінчували праці підкомісії, а після обідньої перерви відбувся третій пленум УВС. Ще коротко про „панель" — дискусійну лаву, під керівництвом проф. К. Біди з Канади. Загальною темою дискусійної лави була „Наука і виховання", наступні дискутанти мали такі теми: проф. В. Янів — „Релігія і виховання", д-р М. Антонович „Культура і виховання", мгр. С. Ціпивник — „Психологія виховання", мистець П. Андрусів — „Вплив мистецтва на виховання", д-р Б. Стебельський з Канади — „Координаційна дія науки на виховний процес".

Після дискусії було поінформовано про висліди праці підкомісій та пленумів, зачитано постанови і внески підкомісій, після чого делегати схвалили постанови пленумів та підкомісій. По короткій перерві делегати заслухали давно і старанно опрацьований Проєкт Української Виховної Системи, який — після обговорення й дискусій, остаточно опрацювала Редакційна Колегія. Останньою точкою до краю навантаженої програми СВОС були внески та резолюції, що їх уже передано до Президії СКВУ. Свої резолюції, з підкресленням необхідности більшої уваги до дитячої літератури збоку батьків та з засудом русифікаційно-безбожницької практики Москви в Україні, передало на СКВУ ОПДЛ ім. Леоніда Глібова.

У Підкомісії Шкільних Справ СВОС, якою керував д-р Е. Жарський, брали активну участь, виголошуючи короткі доповіді, не лише фахівці у справах шкільництва із ЗДА — на тій одній підкомісії виступали з важливими доповіддями д-р І. Марченко з Англії, ред. Володимир Леник із Німеччини, інсп. В. Сарчук із Канади.

Делегати Світової Виховно-Освітньої Сесії СКВУ проробили дуже велику позитивну працю, яка напевно приведе до поширення мережі українських шкіл у вільному світі, координації їх праці та її поглиблення і покращення. „Забезпечити наростаючі українські покоління у всьому вільному світі повновартісним вихованням" — ось головне завдання великої ради педагогів, яка тут, у Ню Йорку, дала справжній зразок успішної колективної співпраці для загального добра.

Соборна Св. Літургія в церкві св. Юра

(Закінчення зі стор. 1-ої)

сив релігійно-патріотичну проповідь Кир Йосиф Шмондюк, в якій підкреслив той факт, що теперішнє людство вспіло високо розвинути техніку й науку, але його моральні засади, на жаль, не пішли впарі з розвитком матеріяльної культури. Тому в теперішньому світі є багато кривди й несправедливости не тільки окремих осіб, верстов, а то й цілих народів. Український християнський нарід поневолений на рідній землі, але вільні українці у світі забирають голос в цій справі і промовляють до сумління світу, заявляючи, що і наш український нарід має право на вільне життя, що і він має виконати ту місію на землі, яку йому Господь призначив. Український нарід зберігає свою християнську віру, він відкидає комуністичне безвірство, зберігаючи свою християнську мораль. Вже прибули численні делегати на Світовий Конгрес Вільних Українців із усіх частин світу. Молімо Всемогучого Бога, щоб вони працювали на користь українського народу, щоб він міг виконати своє призначення, яке йому Бог призначив на землі. Під час Служби Божої співав хор церкви св. Юра під проводом дир. Івана Хомина. Церква не могла помістити всіх вірних, між якими були численні делегати на СКВУ з багатьох країн вільного світу. Під час Служби Божої стояли в церкві прапороносці 13-ох організацій із прапорами.

ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ СУБ У СВІТІ — У ВІВТОРОК

Ню Йорк. — В рямцях праці СКВУ, у вівторок 14 листопада, відбудеться в Домі Організацій Визвольного Фронту на 10-ій вул. Пленум центральних органів Спілки Української Молоді, під керівництвом голови Центральної Управи СУМ у світі мгра Омеляна Коваля з Бельгії. Прилюдна сесія, з 5 доповідями на тему „Збереження української національної субстанції в світі", розпочнеться в 2-ій год. дня.

УСК переміг „Палермо" 6:1 у змаганнях за чашу

УСК Ню Йорк здобув високу перемогу 6 : 1 над футболістами клюбу „Палермо" у змаганнях другого круга гр за Чашу ЗДА, які відбулися минулої неділі, 12-го листопада, на грищі Українського Спортового Майдану в Коледж Пойнті, Н.Й. П-ять воріт для УСК-у стрілив Ганнавей, а шості Чорний. На наступну суботу, 18-го листопада, заплановані товариські футбольні змагання між українськими дружинами УСК Ню Йорк та „Леви" Шикаго. Ця зустріч з нагоди Світового Конгресу Вільних Українців відбудеться о год. 4 : 00 по полудні, після маніфестації у Медісон Сквер Гарден, на грищі Айнтрахт Овал в Асторії.

„Чорноморська Січ" Ньюарк потерпіла чергову поразку у грах за мистецтво Американської Футбольної Ліги. Минулої неділі „Ч. Січ" програла 0 : 1 із дружиною „Брітаніка" у Вашингтоні. Це були одні з найкращих змагань дружини „Чорноморської Січі", яка впродовж цілої зустрічі переважала і зовсім несподівано втратила ворота. Змагуни та члени „Чорноморської Січі" відвідали перед змаганнями пам'ятник Т. Шевченкові у Вашингтоні.

„Запорожець за Дунаєм" в Ню Йорку

Ню Йорк. — На започаткування Світового Конгресу Вільних Українців в неділю 12-го листопада Український Оперний Ансамбль в Ню Йорку виставив в залі Фешен Інституту оперу на 3 дії С. Гулака Артемовського „Запорожець за Дунаєм". Відомі імена виконавців притягнули стільки публіки, що велика заля була повна. Карася грав Л. Рейнарович, ролю Одарки — Г. Шерей, Оксани — М. Кокольська, Андрія — І. Гош, Султана — Ю. Федорів, Імама — Б. Крушельницький і Селія Аги — Т. Федорович. Музичним керівником був Я. Ласовський, мистецьким керівником — С. Крижанівський, українськими танками керував О. Генза, а декорації виконав Е. Ткачук. Редактор І. Дурбак дав пояснення до опери перед виставою, а після вистави він говорив про 25-ліття мистецької праці двох акторів-співаків — І. Гоша та Л. Рейнаровича, які дістали коші квітів від вдячної публіки. Квіти дістали і пані Г. Шерей та М. Кокольська.

Свято УПА в Ню Бронсвіку під знаком СКВУ

Ню Бронсвік, Н. Дж. — Заходами Відділу УККА в Н. Бронсвіку і Бавнд Бруку, під головуванням інж. Дмитра Демедюка, відбувся у неділю 12 листопада в залі Ратгерського університету концерт на вшанування 25-ої річниці створення УПА. З промовою виступав ред. Л. Полтава, підкресливши тяглість української визвольної боротьби та спільність ідей воїнів УПА з ідеями українського народу і його вільної частини, делегати якої прибувають з вільних країн світу на СКВУ. Англійською мовою промовляв інж. Д. Марчишин, уродженець ЗДА, військовик. З великою програмою та, на вимогу публіки, з багатьма наддатками виступав співак - бандурист Володимир Луців із Англії, в супроводі піяністки пані Калини Чічки - Андрієнко і у власному супроводі на бандурі. Деклямував О. Панкевич. Оплесками вітали понад 300 гостей виступи мішаного хору „Верховина" під диригуванням Леоніда Харченка. Сцену відповідно до річниці УПА, удекорувала п-і Ярослава Грабович, мистецьке оформлення двомовної програми — п-і Леся Ощудляк. Після концерту відбулось прийняття.

УНСОЮЗУ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

П'ЯТНИЦЯ, 17 ЛИСТОПАДА 1967 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Українська Січ ч. 170 Відд. о год. 6-ій веч. в домівці УНДому. — Управа.

СУБОТА, 18-го ЛИСТОПАДА 1967

НЮАРК, Н. Дж.. Місячні збори Т-ва Чор. Січ — 14 Відд. о год. 7-ій веч. в січовій домівці при 690 Sanford Ave. Просяться чл. прибути та вирівняти залеглі вкладки. Позамісцеві просяться слати на адресу секретаря — M. P. Otrok, Rd. 2, Cranbury, N.J. 08512. — В. Роговський, гол., М. П. Отрок, секр.

НЕДІЛЯ, 19-го ЛИСТОПАДА 1967

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Сп-ва Пр. Діви Марії — 112 Відд., по другій і третій Службі Божій в залі церкви св. Петра і Павла, W. 7th St. & College Ave. — Іванна Добрянська, рекр. секр.

БОФФАЛО, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая — 127 Відд. о год. 11:30 ранку в церковній залі при Філмор і Онейда вул. Просяться чл. прибути і вирівняти залеглі вкладки. Вкладки повинні бути вирівняні до 25 кожного місяця. Збирання членських вкладок відбувається кожної неділі до 1 год. по пол. у вище згаданому часі і місці. — І. Була, гол., п-ні М. Гаравус, фін. секр., Петро Гаравус, кас.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва І. Франка — 97 Відд. о год. 2-ій по пол. в церковній залі, 47 Говп Аве. в Пассейку. Довгуючих чл., просяться вирівняти залеглі вкладки. — Управа.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Йосафата — 217 Відд. о год. 2-ій по пол. в Укр. - Амер. Клюбі, 292 Гудсон Евні. 23-го листопада ц. р. в День Подяки, буде Братська Служба Божа, о год. 9-ій ранку, тому кожний член мусить явитися в церкві з відзнакою Братства. — Управа.

Розшуки

РОЗА СЕМЕНЮК з Коломиї УРСР, пошукує свою тету Каролину Глумик, яка приїхала до Шикаго в 1912 році та її родину, в дуже важливій справі. Відомості слати на адресу:
Волод. МЕЛЬКО
4008 N. Franklin St
Philadelphia, Pa. 19140
або тел.: 226-1357

Пошукую кузина інж. Евгена НАКОНЕЧНОГО з Києва, перебуваючого під час війни в таборі Бірава біля Гайдсбреку (Німеччина), а після війни в Тунісі. Повідомити прошу:
Ярослав САВКА
739 Dumont Avenue
Brooklyn, N.Y. 11207. USA

ТАРЗАН, Ч. 5903. Викрали хлопця!

Малий Кевенда закричав про допомогу, коли його притягали до кіхтів Найбокових рук!

Негайно рушилися два вартові, але вони негайно попадали від куль Бейкерової рушниці... Викрадення хлопця вповні вдалося!